

รูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
A Management Model of School Cultural Centres' Functions
In Samutprakarn Province

วิชัย จันทร์จำรูญ Wichai Janjamroom^๑

สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง Sittiporn Prawatrungruang^๒

สุวพร เข้มเฮง Suwaporn Semheng^๓

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ โดยดำเนินการวิจัย ๔ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๗ โรงเรียน โรงเรียนละ ๑๐ คน โดยใช้แบบสอบถาม และศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษา และการบริหารจัดการศูนย์วัฒนธรรม จำนวน ๙ คน ขั้นตอนที่ ๒ เป็นการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา และตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน และขั้นตอนที่ ๓ การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้ในการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๗ โรงเรียน โรงเรียนละ ๑๐ คน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. สภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการโดยรวมมีการปฏิบัติตามหลักการบริหารอยู่ในระดับมาก

๒. รูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาและวิจัยองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและการส่งเสริมพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบ มีสารสนเทศในการบริหารจัดการ ๔ ด้าน คือ ๑) การวางแผน ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ และการจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนงานและแผนปฏิบัติการ ๒) การดำเนินงาน ได้แก่ การสร้างพลังในการขับเคลื่อนโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมและการสร้างศักยภาพของบุคลากรโดยใช้หลักคุณธรรม ๓) การตรวจสอบประเมินผล ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการสร้างเครื่องมือ และ ๔) การพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ การวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน และการจัดทำระบบฐานข้อมูล

^๑สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

^๒อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

^๓อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

๓. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ พบว่าผู้บริหารและครู มีความเห็นว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบ, การบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรม

Abstract

The main objective of this study was to develop a management model of school cultural centres' functions in Samutprakarn province. The study consists of 3 stages. The first stage was to study the situation on a management of school cultural centres' functions in Samutprakarn province by using questionnaires from a sample of 70 individuals consisting of school administrators and teachers in 7 school cultural centres in Samutprakarn province. The components and process management on school cultural centres' functions were studied by interviewing 9 experts on educational management, and cultural centres' functions management. The second stage was to develop a management model of school cultural centres' functions in Samutprakarn province and examined for its suitability and accuracy by 5 experts. The third stage was to evaluate the suitability and feasibility of applying the developed model by 70 school administrators and teachers from 7 school cultural centres in Samutprakarn province.

Results of the study were as follows.

1. The situation on a management of school cultural centres' functions in Samutprakarn province was found to be high performed.

2. The management model of school cultural centres' functions in Samutprakarn province consisted of 2 main components: a research study on local cultural aspects, and the enhancement and dissemination of local cultural. Each component had 4 managing information aspects; 1) Planning consisted of a strategy determination, and a development of the operation plan, 2) Implementation consisted of an empowerment by co-operative participation, and a personnel' competency development by virtue principle, 3) Evaluation consisted of a defining of criteria and indicators, and tools construction, 4) Improvement and development consisted of a task analysis, and an information based system development.

3. The overall suitability and feasibility of applying the management model of school cultural centres' functions in Samutprakarn province was at a high level.

Keywords: Model, a management of school cultural centres' functions

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ทั้งทางเทคโนโลยี และการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารอย่างไร้ขีดจำกัด ทำให้เกิดการแข่งขันและแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมตามมา กระทั่งวัฒนธรรม ได้ตระหนักถึงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารและการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่มีความรุนแรง จนส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงกลุ่มใหญ่ในสังคมปัจจุบันที่ได้รับอิทธิพลและผลกระทบจนทำให้ค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมเบี่ยงเบนและเปลี่ยนไป การจะช่วยกันตรวจสอบและเฝ้าระวังเด็กและเยาวชน ซึ่งเวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา ฉะนั้น การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ตระหนักถึงความสำคัญในการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้ มีคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อให้สามารถประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขตามวิถีของความเป็นไทย(ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม. ๒๕๕๗)

หน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการจัดให้มีการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมไทยให้มีความคงอยู่ของงาม ทั้งความรู้และความดีงามอย่างมีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์คือ “ศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา” เนื่องจากศูนย์วัฒนธรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในสถานศึกษาและเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และของกระทรวงวัฒนธรรม ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างจริงจัง ในการร่วมกันดำเนินงานทะนุบำรุง รักษา

ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อใช้ประโยชน์ในวิถีชีวิตและรักษาความเป็นชาติ ด้วยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณี โดยการมีส่วนร่วมของบ้าน โรงเรียนและศาสนสถาน

ศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวน ๗ แห่ง มีภารกิจในการดำเนินงานวัฒนธรรมในสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ศิลธรรม จริยธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒) เพื่อรณรงค์ส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดความรักชาติ รักถิ่นฐานหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ สืบสาน และสร้างสรรค์งานวัฒนธรรมอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง และส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ๓) เพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ความเข้าใจด้านศิลปวัฒนธรรมและจริยธรรมให้กับนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานและบุคลากรด้านศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญา สามารถดำเนินงาน ทำหน้าที่เป็นแหล่งเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ๔) จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาเพื่อสืบสานมรดกวัฒนธรรมของชาติ(กระทรวงวัฒนธรรม. ๒๕๕๘) จากการศึกษาการดำเนินงานวัฒนธรรมในสถานศึกษา พบว่า มีปัญหาด้านการดำเนินการทางวัฒนธรรมในสถานศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนและการดำเนินงานแบบแยกส่วนกัน ต่างคนต่างทำ ขาดการเชื่อมต่อระหว่างโรงเรียนกับองค์กรวัฒนธรรมคณะกรรมการศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมในสถานศึกษาได้เสนอแนะให้สถานศึกษา ร่วมมือกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาครู อาจารย์ได้ช่วยเป็นที่ปรึกษาเพื่อดำเนินกิจกรรมเฝ้าระวัง ตรวจสอบ สอดส่องพฤติกรรม สถานการณ์ และปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสถานศึกษาต้องบูรณาการการดำเนินงาน

วัฒนธรรมร่วมกันระหว่างกระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวงศึกษาธิการ (ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม. ๒๕๕๗)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนและอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

๒. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

๓. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยดำเนินการโดย ๑) ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อนำมากำหนดกรอบวิธีการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการให้มีประสิทธิภาพ ๒) ศึกษาข้อมูล

เชิงประจักษ์ของสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการโดยใช้แบบสอบถามเพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดทำกรอบแนวทางการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่เหมาะสม

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ๑) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๗ โรงเรียน ๒) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๗ โรงเรียน โรงเรียนละ ๑๐ คน แต่ละโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ๑ คน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ คน และกลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ๑ คน

๒. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และ/หรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและ/หรือการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๔ คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ทางการดำเนินงานและ/หรือการบริหารจัดการงานด้านวัฒนธรรมในสถานศึกษา ประกอบด้วย ๑) ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๓ คน ที่มีประสบการณ์ในการบริหารไม่น้อยกว่า ๕ ปี ๒) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม จำนวน ๓ คน เป็นวัฒนธรรมจังหวัด หรือมีประสบการณ์หรือผลงานทางด้านการบริหารจัดการงานด้านวัฒนธรรมในสถานศึกษา ๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ จำนวน ๓ คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทานในระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ ๑ ได้แก่ ๑) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ๒) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ในประเด็นที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและแนวทางการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

๔. การดำเนินการสร้างเครื่องมือ มีดังนี้

๑) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยดำเนินการโดย

(๑) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

(๒) กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร มาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ เกณฑ์การให้ความหมาย คือ

๕ หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

๔ หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

๓ หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

๒ หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

๑ หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

(๓) ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ๕ คนพิจารณาความสอดคล้องความครอบคลุมของข้อคำถามกับความมุ่งหมายของการวิจัย นิยามศัพท์ และความเหมาะสมทางด้านภาษา มีค่า IOC อยู่ระหว่าง ๐.๘ - ๑.๐

(๔) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ Cronbach (1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๐

๒) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อการเก็บข้อมูลเชิงลึกดำเนินการโดย (๑) จัดทำข้อคำถามการสัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและแนวทางการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ (๒) นำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๕. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

๑) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้บริหารโรงเรียน ที่เป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

๒) จัดส่งหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา โดยประสานงานกับฝ่ายธุรการของโรงเรียนนั้นๆ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยดำเนินการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างและกำหนดวันขอรับแบบสอบถามคืน

๖. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

๑) ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ถึงกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน ๘ คนเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย พร้อมทั้งแนบบแบบสัมภาษณ์และกำหนดการนัดหมายที่จะไปสัมภาษณ์

๒) ส่งแบบสัมภาษณ์ให้กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญล่วงหน้า ๗ วัน ก่อนวันที่นัดสัมภาษณ์

๓) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองพร้อมขอบันทึกเทประหว่างการสนทนา

๗. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยที่ได้ (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๖ : ๑๖๐-๑๖๒) ดังนี้

๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

๘. การจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

๑) จำแนกและจัดระบบข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกและจัดหมวดหมู่ออกให้เป็นระบบ

๒) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์ เพื่อหาบทสรุปร่วมกันขององค์ประกอบและแนวทางการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมในสถานศึกษา

๓) นำเสนอข้อมูลเป็นข้อความแบบบรรยาย

๙. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ (๑) ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม หรือรายการของแบบสอบถาม (๒) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธี Cronbach

๒) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ (๑) ค่าร้อยละ (Percentage) (๒) ค่าเฉลี่ย (Mean) (๓) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ ๒ การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

ในการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยดำเนินการโดย ๑) ร่างรูปแบบโดยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ ๑ มาจัดทำรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ๒) ตรวจสอบรูปแบบด้วยการประเมินความเหมาะสมและความถูกต้อง โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย (๑) ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน ๓ คน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา โดยดำรงตำแหน่งผู้บริหารทางการศึกษาไม่น้อยกว่า ๕ ปี (๒) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม จำนวน ๒ คน เป็นวัฒนธรรมจังหวัด หรือมีประสบการณ์หรือผลงานทางด้านการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมในสถานศึกษา

๑. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ แบบ
ประเมินความเหมาะสม และความถูกต้องของ
รูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมใน
สถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ดำเนินการโดย

๑) กำหนดโครงสร้างแบบประเมินเพื่อ
ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นให้ครอบคลุม
สารสนเทศของรูปแบบการบริหารจัดการงาน
ศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัด
สมุทรปราการในด้านความถูกต้อง และความ
เหมาะสม

๒) สร้างแบบประเมินโดยใช้มาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ มีเกณฑ์
การให้ความหมาย ดังนี้

๕ หมายถึง มีความถูกต้องและความ
เหมาะสมมากที่สุด

๔ หมายถึง มีความถูกต้องและความ
เหมาะสมมาก

๓ หมายถึง มีความถูกต้องและความ
เหมาะสมปานกลาง

๒ หมายถึง มีความถูกต้องและความ
เหมาะสมน้อย

๑ หมายถึง มีความถูกต้องและความ
เหมาะสมน้อยที่สุด

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพเพื่อขอความ
อนุเคราะห์ จากผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความ
ถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ และ
นำเสนอแบบประเมินพร้อมทั้งร่างรูปแบบไปยัง
ผู้เชี่ยวชาญและขอรับผลการประเมินกลับด้วย
ตนเอง

๓. การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ
และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน

๒) นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การ
ประเมิน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย (บุญชม
ศรีสะอาด, ๒๕๔๖: ๑๖๐ - ๑๖๒) ดังนี้

๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง มีความถูกต้อง
และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง มีความถูกต้อง
และความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง มีความถูกต้อง
และความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง มีความถูกต้อง
และความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง มีความถูกต้อง
และความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

๔. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

๑) ค่าร้อยละ (Percentage) ๒) ค่าเฉลี่ย
(Mean) ๓) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการ
บริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ ไปใช้

ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำรูปแบบที่สร้างขึ้น
ไปให้ผู้บริหารสถานศึกษาหัวหน้ากลุ่มสาระการ
เรียนรู้และกลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประเมิน
ความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการใช้
รูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมใน
สถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ๑) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหาร และครู
ในสถานศึกษาที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมใน
สถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๗
โรงเรียน ๒) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
ผู้บริหาร และครู ในสถานศึกษาที่ตั้งของศูนย์
วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
จำนวน ๗ โรงเรียน โรงเรียนละ ๑๐ คน แต่ละ
โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ๑ คน หัวหน้า

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ คน และหัวหน้ากลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ๑ คนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๗๐ คน

๒. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ แบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการดังนี้

๑) ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมสารสนเทศของรูปแบบการจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ในด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้

๒) ยกร่างข้อคำถามโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารใน ข้อ ๑ มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ มีเกณฑ์การให้ความหมาย ดังนี้

๕ หมายถึง มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้มากที่สุด

๔ หมายถึง มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้มาก

๓ หมายถึง มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ปานกลาง

๒ หมายถึง มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้น้อย

๑ หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้น้อยที่สุด

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑) ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารและครู ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบประเมินในการวิจัยในครั้งนี้

๒) ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจัดส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และประสานงานกับฝ่ายธุรการของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมแบบประเมินจาก ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดวันขอรับแบบประเมินคืน

๔. การจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๒) นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๖: ๑๖๐-๑๖๒) ดังนี้

๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง

๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดับน้อย

๑.๐๐ -๑.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด

๕. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

๑. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดส่วน

ราชการหรือองค์การรองลงมา คือ ด้านการวางแผน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประสานงาน

๒. ผลการสร้างรูปแบบ พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาและวิจัยองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและการส่งเสริมพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งในแต่ละองค์ประกอบ มีสารสนเทศในการบริหารจัดการ ๔ ด้าน คือ ๑) การวางแผน ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ และการจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนงานและแผนปฏิบัติการ ๒) การดำเนินงาน ได้แก่ การสร้างพลังในการขับเคลื่อนโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมและการสร้างศักยภาพของบุคลากรโดยใช้หลักคุณธรรม ๓) การตรวจสอบประเมินผล ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการสร้างเครื่องมือและ ๔) การพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและการจัดทำระบบฐานข้อมูล

๓. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ พบว่าผู้บริหารและครู มีความเห็นว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

๑. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการโดยรวมมีการปฏิบัติตามหลักการบริหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในสถานศึกษาสู่การปฏิบัติงานตาม

แนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้ จึงทำให้เกิดวางแผนและการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในสถานศึกษาตามแนวนโยบายของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Dessler (2004: 80) ที่กล่าวว่า การวางแผนเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการที่จะทำให้อัตถุประสงค์สัมฤทธิ์ผลไว้ล่วงหน้า ตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะต้องทำอะไร ทำเมื่อไหร่และกำหนดว่าใครจะเป็นผู้ทำหน้าที่ใด เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน ทั้งนี้ในการวางแผนที่ดีจะต้องมุ่งลดผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในองค์การทั้งระยะสั้นและระยะยาว

๒. ผลการสร้างรูปแบบ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาและวิจัยองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและการส่งเสริมพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจาก การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมจำเป็นต้องมีการขับเคลื่อนโดยนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กัน เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้ และสร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ชาติไทยและความสำนึกในความเป็นไทย ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ต่อไป (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ๒๕๕๗) ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบ มีสารสนเทศในการบริหารจัดการ ๔ ด้าน ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานการตรวจสอบ

ประเมินผล และการพัฒนาและปรับปรุง ทั้งนี้ เพราะ กระบวนการบริหารเป็นกระบวนการอำนวยความสะดวกในเรื่องทรัพยากรต่างๆ ที่จะนำไปใช้ในการบริหารจัดการ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุ และการจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องจัดลำดับขั้นตอนของกระบวนการบริหารให้สัมพันธ์กัน และใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อป้องกันความผิดพลาด ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่ต้องการในรูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมได้นำกระบวนการวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) มากำหนดเป็นสารสนเทศที่สำคัญในแต่ละองค์ประกอบซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

๒.๑ การวางแผน ได้แก่การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์และการจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนงานและแผนปฏิบัติการ ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยั่งยืนของ การบริหารงานที่เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนแรก และเป็นงานต่อเนื่องโดยตลอดในกระบวนการบริหาร และการจัดการของหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๓: ๒๘) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของวงจร PDCA ถือว่าการวางแผนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เนื่องจากการวางแผนจะเป็นเรื่องที่ทำให้กิจกรรมอื่นๆ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ การดำเนินงาน ได้แก่การสร้างพลังในการขับเคลื่อนโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมและการสร้างศักยภาพของบุคลากรโดยใช้หลักคุณธรรม ทั้งนี้เนื่องจากในการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จำเป็นต้องมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามลักษณะงาน เวลาและภารกิจของแต่ละส่วนงานรวมทั้งมีการ

นิเทศ แนะนำกำกับติดตามเพื่อให้งานเป็นตามที่กำหนด การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและมีคุณธรรม จะทำให้ผู้ร่วมงานมีความมั่นใจ และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี ชินคำ (๒๕๔๗) ที่ศึกษารูปแบบการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่นครสวรรค์ เขต ๑ พบว่า การบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลมีผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

๒.๓ การตรวจสอบประเมินผล ได้แก่ กำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและสร้างเครื่องมือ ทั้งนี้เนื่องจากการตรวจสอบ และประเมินผลผลลัพธ์ของการปฏิบัติตามแผน เป็นการกำกับ ติดตาม ผลการปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นว่าได้ปฏิบัติตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การกำหนดเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ชัดเจนรวมทั้งการใช้เครื่องมือเพื่อการตรวจสอบและติดตามผลที่เหมาะสมจะทำให้ผู้ปฏิบัติได้ทราบถึงผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับบริบท สามารถนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการทำงานแบบครบวงจรที่ครอบคลุมตั้งแต่ กำหนดการทำงานและจัดทำเค้าโครงของการทำงาน ควบคุมไปถึงการปฏิบัติงาน ตามแผนงาน หรือนำเอาแผนที่ได้กำหนดไว้ไปปฏิบัติ ซึ่งครอบคลุมถึงการควบคุม กำกับ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลในที่สุด จะช่วยให้การบริหารของหน่วยงานนั้นมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงาน ที่ชัดเจน (Dressler. 2004)

๒.๔ การพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและการจัดทำระบบฐานข้อมูลทั้งนี้เพราะการบริหารงานที่มีการจัดระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง มีขั้นตอนการพัฒนาและปรับปรุงโดยการทบทวนแผนงาน เพื่อปรับปรุงระบบและวิธีการดำเนินการให้เหมาะสม โดยการนำข้อมูลข่าวสารสนเทศที่ได้จากการตรวจสอบ มาพิจารณาวางแผนหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานและข้อบกพร่องของคณะทำงาน รวมทั้งการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการปฏิบัติงานต่อไป การดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวงจรคุณภาพ ที่จะช่วยให้การวางแผนงานมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้น (Hiroshi, 1996)

๓. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ พบว่าผู้บริหารและครู มีความเห็นว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและ เป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่างๆ และพัฒนาให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ เพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ ใดๆอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Keeves (1988:

561-565) ได้เสนอแนวทางการสร้างรูปแบบว่า ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ ต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา มีการตรวจสอบและประเมินรูปแบบตามแนวคิดของ Madaus; Scriven; & Stufflebeam (1983) จึง ทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาี้มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ได้ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

๒. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้

๑) สถานศึกษาควรจัดประชุมชี้แจงให้ คณะกรรมการดำเนินงานเข้าใจขั้นตอนและวิธีดำเนินงานอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

๒) ศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษาควรจัดอบรมพัฒนาบุคลากรที่เป็นอาสาสมัครภายในชุมชนเพื่อช่วยในการดำเนินงานด้านการเฝ้าระวังวัฒนธรรมภายในชุมชน

๑. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรศึกษารูปแบบการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยที่สอดคล้องกับบริบทและวิถีชีวิตประจำวันสำหรับเยาวชนไทย

๒) ควรศึกษาการจัดทำสื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาคุณลักษณะความเป็นไทยเพื่อใช้ในการสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแกร่งให้กับเยาวชนและสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กระทรวงวัฒนธรรม.(๒๕๕๑). (๒๕๕๘). **กรอบแนวทางและจุดเน้นการดำเนินงานของกระทรวงวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ และ พ.ศ.๒๕๕๙**. สืบค้นเมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙, www.m-culture.go.th/plan/files/792/3_2558-2559.docx.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๕๖). **การวิจัยสำหรับครู**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ภาวินี ชินคำ. (๒๕๕๗). **รูปแบบการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่นครสวรรค์ เขต ๑. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**
- ศุภย์เฝ้าระวีงทางวัฒนธรรม. (๒๕๕๗). **เกี่ยวกับศุภย์**. สืบค้นเมื่อ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗, จาก http://members.tripod.com/mculture/h2_1.htm.
- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (๒๕๕๗). **กฎบัตรอาเซียน**. กรุงเทพมหานคร: สภานิติบัญญัติแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ .(๒๕๕๓) .**รายงานการสัมมนาระดมความคิด เรื่อง “ระบบการบริหารจัดการเพื่อการจัดสรรทรัพยากรสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี”**. (ม.ป.ท.).
- Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of Psychological Testing**.3 ed., New York: Harper and Row.
- Dessler, G. (2004). **Management, Principles and Practices for Tomorrow’s Leaders**.New Jersey: Pearson Education.
- Hitoshi, Kume. (1996). **TQM Promotion Guide Book**. Tokyo: Japanese Standards Association.
- Keeves, Peter J. (1988). “Model and Model Building,” **Educational Research Methodology and Measurement: An International Handbook**. Oxford: Pergamon Press.
- Madaus, G.F.; Scriven, M.S.; &Stufflebeam, D.L. (1983). **Evaluation Models Viewpoints on Educational and Human Services Evaluation**. 8th ed., Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing.